

2 QUARTOS

CADA

VIATJE.

2 QUARTOS

CADA

VIATJE.

LO PONTON.

PERIODICH MES CUHENT QUE UN VITCHO.

Redacció y Administració, Arch del Teatro, 21 y 23.

L' alarma.

—Demà hi t'è d'haver barricadas. Portan canons á las Caputxinass. Arriban tropas de tots cantons. Ja s'han pres alguns terrats. Ja s'han apoderat dels punts més estratègichs. Un capitá d'artilleria diu que ja s'han netejats los canons que van bombardejar á Gracia. Los tiradors d'or buscan treballadors perque no podan dar l'abast á la leyra que se 'ls prepara. Ja hi ha soldats al Padró. Un assistent ha dit á la minyona de casa que fa uns quants dias que han arribat als quartels carretadas d'ayguardent per quant los soldats tingan d'entrar en acció. No hi ha més; demà hi t'è d'haver barricadas; demà es lo dia del cop.

Aixó es lo que 's deya á Barcelona á principis de la present senmana.

Per tót se veyan grupos que parlavan del mateix.

Las donas provehian per lo que podia succehir. Los bacallaners y 'ls fornors varen fer lo seu agost, y aixó perque no estém encare á n' al setembre. Tot era anar y venir.

Lo que es jo ja veyá á n' als cipayos ab lo fusell al coll y la botella al costat.

¿Pero perque 's prenien tantas precaucions?

¿Per qué tal moviment de tropas?

—S' aixecarán los republicans, deyan alguns. —Sí, prou; los republicans s' aixecan cada demati quan surtan del lli, se vesteixen, s' en van á treballar si tenen feyna, y si nó se 'n van ahont los dona la gana, y ningú hi te que veure res.

Los treballadors que s' han declarat en droperia se tirarán al carré, deyan altres. —Sí; també; cada dia quan surtan de casa se'va s'

hi tiran, y á pesar de tot fins are no'ns n' haviam adonat.

—Volan dar lo cop d' estat, deyan los republicans més rojos. —¿Qué mes cop d' estat, ó millor, qué mes cops de puny que 'ls ja fá dos anys baldan á l' Espanya ab honra?

A n' en Prim ja no l' hi falta més que la túnica romana pera sortir á las taulas y representar lo paper de dictador d' una tragedia clássica.

Té guardia pretoriana; té cipayos á prova de sis rals diaris; veus' aquí 'ls comparsas. Té gobernadors de Puerto Rico com en Baldrich y generals com en Bum; veus' aquí las segonas parts. No l' hi faltan republicans per crucificar, ni creus per repartir entre 'ls progresistas mes bons minyons. Deixa dur barba als soldats perque fassan mes goig quan surtin á las taulas. Sab fer equilibris per quan s' acabi la funció. Ha contractat dugas damas que 's fan la competencia y que, per lo mateix, treballarán de gust en todas las funciones. Están que no 's podan veure. Semblan gat y gos. L' una 's diu Monarquia y l' altre Democracia.

Y sobre tot encara que 'l xiulin sembla que no tinga orelles. Nó sent los xiulets. Y si 's pensa sentirlos, los ofega á canonadas.

Aixis donchs no son de teme ni 'ls republicans, ni 'ls treballadors. Lo cop d' Estat s' está donant ja fa dos anys. Lo general d' aquí ja te l' entorxat. Aixis donchs, no s' ha de teme ja un nou bombardeig, perque ¿qué més pot anar á buscar un home que ja ha arribat al grau de tinent general? Si es que vol ser capitá general que 'u demani, y jo seré 'l primer en iniciar una exposició al govern perque se l' en fassi, com á protector que só de la

propietat urbana, que es la que mes se resen de un bombardeig.

Jo á n' aquí no hi veig mes que una cosa. No 'm fan por ni 'ls republicans, ni 'ls treballadors, ni 'l cop d' Estat. Vaig á dir lo meu parer. Jo si fos en Prim ho faria.

La conquista de França es un gran pensament ¿no es veritat?

Donchs bè; jo aré soch en Prim.

Lo primer que faig es dividir l' exèrcit en tres cossos:

Comandant en jefe del primer cos: Targarona.

Id. id. del segon: Escoda.

Id. id. del tercer: Baldrich.

—Arriba noys! los diria. L' Espanya es massa xica per contenir las desgracias que jo hi porto. En Figuerola 'm diu que aixó está escorregut com una esponja seca. Es precis treure such de un altre puesto. Es precis que las desgracias de la Espanya ab honra se propaguin. L' Africa comensa als Pirineus, diuen los inventors del can-can. Aném allá y probémlos que tenim soldats com ells, y que si la guerra caracteriza á un poble civilizat, sabém ferla millor que ells.

Ab aquestas paraulas, que me las faria corretjir per en Balaguer, perque sortis millor; en Balaguer á la vanguardia del exèrcit sent lo coix, ab una lira á las mans pera imitar al poeta y general grech Tirteu, ab unas quantas companyias de cipayos y altres tantas de aquells soldats del barret d' estanya payellas, pasaria la França á foc y á sanch; de un brinco 'm saltaria á París, m' emportaria 'ls quadros que ells nos varen robar quan van entrar á Madrit allá á l' any vuit; nombraria governador de aquella ciutat á la creu de diamants y al seu corresponent Sr. Soler y Matas,

daria fusells als polissons, y la conquesta de França seria un fet consumat.

Vaja doch; tota vegada que ja s'ha dat l'alarma, d'aquí a París ab lo carril no mes hi ha que un dia y mig. Qui vulga venirhi, que segueixi á

MOSSEN BORRA.

Ranxo.

Diu que á n' en Vilaseca, comandant qu'era del benemérit cos de cipayos, van á ferlo comandant de dabó.

Vetaquí perquè á mi que era miliciano del batalló de l'Aléu, quant me van portar á la Carraca volian ferme soldat de l'Habana.

La justicia progresista exigeix que á cada hu al passar de un cos al altre se l'hi conservin los graus y condecoracions y eom jo era miliciano ras!...

A las Caputxinas hi fan aspitlleras.

Soposem que 'ls soldats las hi fan, perquè quant se tornin á fer barricadas, los *latro-republicanos*, puguin defensar millor aquell edifici, que are pèl setembre farà un any.

AVIS.

Qualsevol que haja trobat al *niño Terso* que ha fugit de casa seva, se l'hi regalarà una boyna, si l'torna á Vevey.

Du bigotí, mosca y patilletas de neo. Se creu que vol anar á fer cops de pedra ab altres xicots. Es precis que se salvi lo seu cap, que si l'hi feyan una banya la boyna l'hi faria mal al front.

Diu que s'ha descobert una conspiració montpensierista y que s'han prés alguns militars de la guarnició d'aquesta plassa.

Y tots aquets soldats venian per posar á ratlla als republicans?...

—Duro con ellos, Sr. Gaminde, y l'hi dihem en castellá perquè 'ns entenga.

En un diari del l'altre dia varem veure que un cipayo va entrar á un *estanquillo* del carrer de Ponent y va fer corre un paquet de puros.

Si es que vol fumar de *franch*, cosa que en temps de pau no es permes ni als cossos *franchs*, aconsellém á qui correspongui que 'l fassan anar ab l'exércit prussiá, ja que lo primer que fan al arribar á una població qualsevol es demanar sis puros per barba.

D'aquesta manera fuma y evita escándols als que no voldriam que ningú s'hi acostumés.

Diu un periódich d'Amberes que per aquells vols, s'hi veuen grans bandadas de cigonyas, que s'creu que fujan de l'Alsacia, espateradas dels tiros que s'hi etjegan.

Fins las cigonyas tenen mes enteniment que 'ls homes, ja que fujan del espectacle de veure com las imátjes de Déu se matan sense tó ni só.

SIMILS.

En que se sembla l'imperi francés ab don Francisco Camprodon?

—En que tots dos s'han mort.

¿Y Napoleon III ab lo rey d'en Prim?

—En que está amagat.

¿Y ab un mort?

—En que ja no se n'aixeca.

¿Y ab mitxa pesseta llisa?

—En que ha perdut l'escut y la corona.

¿Y ab un actor dolent?

—En que tothom lo xiula.

¿Y ab un vell de 90 anys?

—En que li tremola 'l pòls.

¿Y ab un bé?

—En que l'han esquilat.

Ni ha que diuen que l'imperi francés es mort.

Altres anyadeixen que se l'embolicará ab una mortalla d'Orleans pera enterralo.

Nosaltres creyem que totes dugas cosas son vritat; pero no se 'ns amaga que l'enterrament que s'cuidará de colgar al imperi y als Orleans, es mes republicá que l'Orense.

En Victor Hugo torna anar á Fransa.

Tothom sab que 'l célebre poeta va dir que no hi tornaria mentres visqués l'Imperi.

Are á més de l'enterro d'aquesta bestia, 'l porta allá 'l naixement de una criatureta molt mona.

La Fransa está embrassada. No pot tardar l'hora del naixement de la República.

Lo padrí es en Victor Hugo.

Diuen que ja s'están fent los *confits*.

Nosaltres sabem un medi pera arreglar totes las diferencias que pugan naixé entre las nacions que s'van á declarar la guerra.

Lo diari de 'n Brusi en totes las guerras que hi ha hagut, ha pres partit per un dels contendents, y sempre s'ha equivocat.

Donchs bè. Figureuvos que som en los dias en que la Fransa declara la guerra á la Prussia. ¿Hi ha res mes que fer que enviar un agent diplomatch de cada nació á casa 'n Brusi, cridá á n' en Mola y Martinez, dirli lo que passa, y obligarlo á que esposi 'l seu parer?

¿Diu que guanyará la Fransa? Donchs, apa, Prussia, demanalo que vulgas que la victoria es tèva.

¿Diu al revés, que guanyará la Prussia? Donchs Fransa ja l'hi pots pujar de peus á sobre.

La mala sort de 'n Brusi, y 'l veure que tè un corresponsal á Madrid que cada dia ataca als republicans, nos fá creure mes que res, que la República s'acosta.

En un estanch.

—Donguim cigarros de tres.

—No 'n tinch.

—Donchs veyam los de mig ral.

—Tampoch. No tenim tabaco de cap classe.

—Bo; si que 'm sap greu haver de caminar.

—No rodí, no 'n treurá res.

—¿Y aixó?

—Home cap estanch ne te.

—¿Y com fumo?

—Vaji á un estanquillo.

—¡Viva la direcció de estancadas! A la gloriosa li devém una administració que 's l'enveja dels estrangers y la felicitat dels espanyols.

Ni per vendre cigarros serveix!...

Al propietari de las bestias fieras li ha costat una multa imposada pel Sr. Alcalde, porque l'os prenía la fresca pel passeig de Gracia.

¡Ay Senyor Soler y Matas si tots los ossos que van pel carrer havian de pagar multas! No sè qui las cobraria; de segú que no fora vosté.

SIMIL.

¿En que se sembla la mort de l'imperi á la mort del porch?

—En que dona alegría.

—¿Y la vida de l'imperi, ab la [vida] del porch en que se semblavan?

—En que tots dos feyan porcadas.

Alsaments.

República-federal

Hi té de havé un alsament;

Ho han dit al general,

Y éll com es molt natural,

prepara la seva gent.

Ja uniformes encisers

Llueixan per Barcelona,

Y per plassas y carrers

Se vehuent passá 'ls guerrers

De Gaminde y Targarona.

Apa, valents! la gran lley

Féu cumplir del general,

Y al crit de ¡quietut y rey!

No quedi ni per remey

A la terra un federal.

Sigui 'l vostre santo y senya

Progres y Constitució,

Y ab cor que 'l perill desdenya

A tot 'hom que s'alsi ¡llenya!

Y al que no s'alsi ¡tacó!

Héroes de Gracia, sortiu

Y las armas prepareu;

Correu, depressa veniu,

Allí s'alsa una perdiu...

Foch á 'n ella, viva Deul...

No digui may la mainada

Que cobarts habeu sigut,

Y tots ab l'arma apuntada,

Bum, bum, descarga cerrada

Qu allá s'alsa un qu'ha caigut.

Sou de las nacions l'enveja,

Sou dels exércits la joya,

¿Qui com vosaltres guerreja?...

Foch!... al costat de una noya

S'ha alsat un que la festeja.

Jo i mich si la sabeu llarga.

Vostre fusell tot ho tomba.

Quant deixeu anar la carga!

Miren... ja s'alsà una bomba!

Què feu?... ¡Descarga, descarga!

Què dieu?... què n'heu fet massa?...

Qu'el fusell ja diu que nó?...

Carreguèulo ab argamassa,

Soldats de papé d'estrassa,

Com diria en Bialó.

Deixéuvos, dons, de fusells,

No féu cas de generals

Que bonas pessas son ells;

Aneu a cassà d'ausells

Y vivan los federals!...

Vullgáu república, dons;

Y si algú 'us busca rahons

Enviéulo enhoramala;

Val mes un dia de gala

Que dos mil anys de galons.

Mes ranxo.

Saben perque se ha marcat retirar, de las costas y fronteras el cos de carrabiners, y aquartalarlo a las capitals?

Vostés dirán que perténirlos mass a má 'l dia del cop. Donchs no Senyors, no: aquesta ordre se deu a la hidalgua del Sr. ministre de Hisenda que veyent que 'ls fumadors no trovan tabaco en los estanchs, los vol deixar ab entera llibertat de assurtir-se del estinger.

La *Cronica* pera dir que ha arribat de no sè ahont lo progressista y regidor Senyor Elías y Carbonell, treu a rel·luir per cent y una vegada que dit senyor va renunciar una encomienda de Isabel la Católica, que sens só ni solta, li havia regalat nostre després govern.

En quant a que hagi tornat bo, nos n'alegrem molt; respecte a la renuncia, no hi havia perqué fernes ho saber; tenia sens cuida-do a tot Barcelona. ¡Vaya, no 'ls hi sembla que tot aixó son massa bolados?

Gran noticia pera tot Espanya en general y pera Madrid en particular:

«Lo quarto del carter no s'paga en la capital de la ex-monarquia espanyola.

¡Viva la descentralisació!

Y encare quant algu tracti de Catalunya independent, li dirán que s'ha perdut l'espanyolisme...?

Que 'n fem de tenir un fill de Calaf ministra d'hisenda y un altre de la ciutat d'en Peroy y en Canonje, president del Consell...?

Mirin que ab aixó de ministres d'hisenda catalans la sort nos persegueix...! N'hem tingut dos que 'ls dich que son pitjors qu'una pedregada seca, després d'un any sense ploure.

Pero la gloria d'en Domenech está a punt d'ofuscar-se eclipsada per la d'en Figuerola, que s'ha empenyat per tots los medis en ferse lo que 'n diem un home.

FRASES DE GENT D'UPA.

No 'm volen; s'ha perdut l'amor patri.

Isabel.

Trovant monjas, tot m'es patria.

Xacó.

No estarém segus en lloch. Antes que viure a Londres mes m'estimaria estar a Madrid y ser rey.

Alfons.

Los reys tindrian de ser infalibles y jo confesarlos a tots.

Claret.

¡Quin temps! Res se respecta; ni 'l meu negoci!...

Patrocini.

Defensant la restauració 'm sembla que no 'm guanyaré la vida.

Cheste.

A riarada revolta.... Los espanyols no 'm volen; ¡millor! potser seré rey de França.

Carlos.

¿Que 'n faig del xicot, si no ha de ser rey?

Margarida.

Ué, ué, ué, ué....

Lo fill de la dona d'en Carlos.

¡Ah Tullerías! ¡Tullerías! ¡Qui hi pogués tornarhi a viure.

Napoleon.

Si tenia valor me matava. Siguem cobarts; fugim de Fransa.

Lo que havia de ser lo quart.

Cap a Sevilla.

Eugenia.

¡Malahit siga la cama! ¡Ay si no fos coix!

Tato.

(Se continuará.)

CERO Y VAN MIL,

drama en un acte que fa riure de fástich.

Passa 'l drama en Barcelona, al carre de Ronda y a las 5 de la tarde del dimecres passat. Lo protagonista surt a dalt de cavall. Tota la màniga de la levita llú, sembla que 'l sol li hagi tirat una escupinada; en lo pit també hi ha lluhentor; aixó es, que la escupinada, dat cas de caure, era grossa y 'n varen disfrutar lo pit y 'l bras. Aquest personatge necessita molta mímica y ben espresiva, no diu res y ab totes las sévas cosas te de fer riure sempre. Caracterisat ben terrible qu'es-panti a donas y criaturas; vermell com un cipayo a entrada de fosc. Armat de tota classe d'armas com aficionat que fa traydors en algun drama d'en Bouchardy.

En rigor aquest es 'l unich actor, pus qu'en care que hi prenguin part dos mil personatges, no s'poden considerar mes que com a comparsas. La meylat d'aquestos, pera no faltar a la veritat histórica, usaran barret d'estanya paellas.

Lo drama no té res mes que l'esplicat, no té ni un cop dramàtic. Es ni mes ni menos qu'una especie de primera part o millor dit un prolech d'un nou drama d'espectacle, que lo ja anomenat autor está preparant en colobaració d'una infinitat de comparsas.

L'objecte del autor es que, igual ab tot lo qu'ha fet ell, un argument tonto, senzill, sens interès, sembla a n'als que res hi entenen, que prengui peu, que s'vaji estenent, qu'agafi forma, per supuesto tot ab molta calma, y al arribar a aquest punt, un desenllas que per lo bestia fassi riure als inteligents, si be qu'aprobat pels tontos, lo treu del apuro y li val... ja ho sap ell y 'l poble que paga.

Un altre tros de conversació

EN UN PADRIS DEL PASEIG DE GRACIA.

«Y donchs, senyó Olagüe? Aquesta gent tenen trassa de continuar matantse mentres ni haja un.

«Sap que farán? Com aquells dos lleons que s'barallaren, acabant per menjarse 'l un a 'l altre en termes que en haven acabat sols se trobaren en el lloch de la batussa, las cuas de tots dos. Encara nosaltres nos ho mirem de lluny.

«No pas jo. Va trenta dos anys que só suscriptor del Brusi, y per mes que miro 'l mapa que ns'ha regalat, may sè ahont es lo francès ni 'l prussià.

«A fé que be es prou gran.

«¿Que 'n farem si ho porta tot menos las senyas del territori ahont se baten?

«Cá...! aixó es que vosté no ha mirat bè.

«¡Vaya si hu hi mirat! En primer lloch, no porta París qu'es lo puestó de la gresca: en cambi, 'ns dona la Suiza, 'l Italia, 'l Austria, 'l mar Adriàtic, y si gosés 'ns daria fins 'l Istmo de Suez. A mi m'hauria agradat veure 'l punt ahont lo princep qu'era imperial cullia balas. Aixó seria molt bonich.

«Esperis, home: tal vegada 'n publicaran un altre (de mapa s'enten) que porti allà hont las balas 'l cullin a n'ell.

«Y ara donchs, lo cardenal Bonaparte ja no será papa?

«¿Perqué? ¿que té que veure 'l una cosa ab 'l altra?

«Ni Alfonso será rey de Espanya?

«Vosté s'equivoca. Si 'l Esperit sant inspira als que hajan de fer papa nou, cuant lo d'ara fassi 'l anech; si 'ls inspira segons pensa 'l home que divuit anys ha que fa matar gent, ho será y tres mes. En quan a lo de Alfonso, ja es diferent. Sa mare tem que tot se n'es anat a can Pistras y per aixó diuben que 'l vol al seu costat. Son padri qu'es 'l home de la paparina, no ha perdut las esperansas de que Déu 'l escolti y... qui sap?

«Y 'ls tractats que s'han fet fins ara? Vol di que alló de Vilafranca, alló altre de París... vamos tot lo que ha fet lo quinquillaire continuará aixís?

«¡Cá... de continuar! Aixís com 'os castellans diuben:

«Allá van leyes dó quieren reyes,» los que no son castellans dirán:

«Allá van naciones ahont volen canons.» tot dependeix de la voluntat del que en tals

cassos guanya. Lo cas es, que per ara ja tenim més de CENT MIL HOMES morts ó ferits. Si 'ls homes s'entenguesin, si no hi bagués tant vagamundos, si tot hom treballés per viure, arribaria un dia que s'aurien las fronteras: la gran familia humana no regoneixent mes pare que 'l Criador, miraria 'ls reys com ara mirém als tigres. Sense fronteras, no hi hauria francesos, ni espanyols, ni prusians, ni bávaros, ni moros, ni italians. No hi hauria corasseros ni granaders, ni cipayos, ni ligeros, ni alabarders. Aixís com ara s'ha dit feta la llei feta la trampa, s'hauria de dir fet lo delict feta la força. Ab dos anys de governar a dret fil, se podria suprimir 'l butxi y no matar may mes a ningú.

—Bé, pero, que tenen que veure las fronteras ab lo que vosté diu?

—Sí, tenen que veure, porque mentres hi haurá fronteras, hi haurá aixó qu'en diuen nacions: mentres hi haurá nacions hi haurá reys: mentres hi haurá reys hi haurá tirans que rodejats de aduladors, oprimiran la humanitat ab un pretest cualsevol, portant al matadero tots los seus subdils.

—Sí, pero... si fos un rey rodejat d' institussions democráticas, com deya 'n Rivero y com diu la constitució de 1869, ja seria un altre cosa.

—No sigui pastanaga (y perdoni): ¿Que 'n voldria ser vosté de rey ab aquets tractes?

—No senyor: mes m'estimo se obligacionista de ferro-carrils espanyols; y aixó que la ballém magra!

—¿Me vol creure? No s'trenqui 'l cap: nosaltres ja posem la pola plana: procurem tenir la tranquil·litat d'esperit possible per esperar la seca, y 'ls demés que se arreglin. De totas maneres per fer lo que jo dich que convé, se necessita més temps que 'l que 'ns queda de vida per veureho en planta.

PITUS.

Mes ranxo per variar.

La religió catòlica, apostòlica, romana està a punt de perdre un de sos apellidos.

Figureu-vos que en Garibaldi se'n va a Roma; que allí s'arma un sacramental; que 'l Papa fuig; que 'ls metjes l'hi aconsellan que 'ls aires d'Espanya l'hi seran bons per la salut; que ell s'en va a Espanya; que d'Espanya lo que mes l'hi agrada es l'Andalusia porque es la terra de la sal y dels toreros, que s'hi estableix y que allí exerceix sas funcions de gefe infalible de l'Iglesia; ¿pot creure ningú que aquesta Iglesia pugui continuar anomenantse catòlica apostòlica romana?

En aquest cas la lógica ensenya que s'haurà de dir Iglesia catòlica, apostòlica ANDALUSA.

Olé!

—L'altre dia va haverhi parada.

—Jo crech que ja fa temps que la parada a qui s'vol fer es al partit republicà.

—Pero com que ja comensa a ser gran no s' deixarà caure en la gabiá paradora que se l'hi para tant innocentament.

—Gat-escarmentat ab aygua tèbia 'n té prou; y 'l partit republicà no està ja per fer gatadas.

—Deya un jugador de ofici:

—A mi los reys me agradan. S'entén, los reys de cartas.

—A mi m'agradan també, l'hi responia un republicà dels rojos. S'entén, los reys de las monedas.

—En aquet cas no son los reys los que t'agradan, sino las monedas que 'ls contenen.

—No, noy, no; los reys m'agradan més que las monedas; y ¿sabs perque?

—Perque?

—Perque 'ls reys que posan a las monedas tenen tots lo cap tallat.

A l'home de l'ex-reyna Isabel, a n' en Paquito l'han fet professor de un col·legi de senyoretas de Fransa.

May dirian de que està encarregat?

De fer bonas mares de familia.

Al marxar cap a la guerra, un suavo portava sobre la motxilla un lloro que deya:

¡A Berlin! ¡A Berlin!

Are que ja s'han romput las hostilitats, en care no sent tiran un tiro d'loro diu:

¡Fugim! ¡Fugim!

Parlant cert subjecte que no té pel de tonto, dels progresistas que en una discussió qualsevol, a falta d'arguments, alegan en son favor sentencias y máximas dels altres, deya que son com los claus molt groixuts que no podan entrar pel forat, sino després de la barrinada.

A Paris algunas casas de cambi, al tenir noticia de la derrota de las tropas francesas, varen tancar y posar a la porta un cartell que deya:

Tancat fins a la represa.

Ma que trenyinas hi haurá quant las obrin! ¿No 'ls hi sembla...?

Telegramas.

MADRID.

S' anuncia per diumenge una manifestació de fumadores, demanant república y tabaco.

S' ha enviat a buscar pel ferro-carril una remesa d'opi per fer dormir als carlins, que ja comensan a bellugarse.

En Prim avuy ha anat a pendre la mida de unas botinas. Ab aquest motiu s'ha celebrat un consell de ministres important, en lo qual ab una mica mes en Figuerola presenta la dimissió, fundantse en que 'l calsat te de venir fet de l'estranger.

Totas las noticias son molt interesants. Los ministres se llevan, prenen xocolate, esmorasan, prenen café, fan una mica de tertulia, tornan a pendre café, jogan al tresillo y s' fican al lliit. Aquest método de vida 'ls proba molt y tot lo greix que fón la pobra Espanya, 'l posa 'l ministeri. Aixó sí; las cosas van molt bé.

S' están trayent vistas fotogríficas del palacio real. En Montpensier que es a Andalusia s' aburreix, y ara s' dedica a mirar vistas ab un tutti li munda.

PARIS.

Lo ministeri guarda silenci, respecte a l'exercit. Diu que no pot parlar porque perjudicaria 'ls plans del mariscal Bazaine. Preguntat sobre quins son aquests plans, ha dit confidencialment que s' reduheixen a portar los prusians dintre Paris, porque la vinguda de forasters, sempre es un bé per las poblacions, ja que may s' entornan sense fer gasto.

En las batallas que hi ha hagut, s' han fet anar a la vanguardia los regiments que van dir no llavors del plebisciti. N' hi han petat molts.

No obstant se diu que a la nit han sortit las ánimas dels soldats republicans a estirar los peus del Emperador, a qui han trobat embo-

licat ab los llansols, mes fret que un sorbete.

L' emperatriz Eugénia fa dir misas pel bon éxit de las ametralladoras.

L' imperi ha rebut un cop terrible. Se l' hi han posat drapets xupats d'arnica; pero sense resultat.

Los prusians avansan tot ballant lo galop.

BERLIN.

S' han fet lluminarias per celebrar las victorias alcansadas. En la cornisa del palacio real hi ha viaescrib ab lletras de foch, un rétol que deya: «Los morts que jegan; los vius que s' diverteixin. AL POBLE BÉ.»

S' han dat las armas a tots los homes de 6 a 60 anys.

La reina està tota cofada del seu heren.

En un café han arrossegat al pianista porque tocava la Marsellesa.

Los presoners francesos han sigut contractats pel Teatro real porque ballin lo can-can, ja que segons alguns es lo que ha dat la victoria als Prusians.

ROMA.

Cada dia hi ha las barrallas de suavos.

També 'ls capellans s' estiran los cabells.

Densá que 'l papa es infalible, Roma sembla un galliner.

SANTA ELENA

S' està arreglant lo cuarto a Napoleon. Se l' hi posan los mateixos llansols que a n' al seu avi.

VICH.

Avuy han robat la tartrana que va de Vich a Ripoll.

CEL.

Avuy s' ha celebrat un concell de sants, decidintse que baixi la República a la terra per posar la pau entre 'ls homes.

Los arcàngels y serafins han tocat un solo de Marsellesa y d' himno de 'n Garibaldi que s' hi podia sucra pa torrat.

INFERN.

Ja s' està arreglant lo calabosso a Napoleon, per quan vingi de Sta. Elena. Seurá en una cadira de foch que té la forma de trono. En lloch de cetro tindrà un fuet a las mans, la corda del qual serà una serp que li anirà clavant cops a la cara. Y per corona se l' hi posaran los estalvis de la taula de 'n Lucifer que encara son calents de las cassolas de sofre, pega grega y alquitrá, que s' menja cada dia.

Diversions públicas.

—TEATRO REAL.—Apesar de que 'l públich ja comensa a estar cansat, seguirá la mateixa funció, fins y tant que 'ls comparsas se tornin contra 'ls empresaris. S' adverteix als concurrents que qui mogui escándol será passat per las armas immediatament.

—TEATRO REPUBLICA.—Com qu' encara dura 'l soroll, no pot darse funció.

Segueixen los ensaigs dels dramas titolats: «Las espitlleras de las Caputinas» «La parada del dimecres» «Aixó porta qu» «República tindrem» y la comedia de màgica, per la qual s' están pintant decoracions ab la sanch que surt de las clavagueras del teatro de la guerra, titolada: «Ay, ay!... ¿Com, ha sigut aixó?» ó sia «De l' infern al Cel» ó millor encara: «Quina diferencia de la monarquia a la República!...»